

Kysely nepsy- piirteisen lapsen tai nuoren huoltajille

Vastauksia 1770

25.11.2022

Anu Ounaslehto, Eeva Kallio, Mirva Karppinen

Kysely nepsy-piirteisen lapsen tai nuoren huoltajille

Vastaamalla tähän kyselyyn pääset vaikuttamaan nepsy-piirteisen* tai jo diagnoosin saaneen lapsen, nuoren tai perheen palveluiden kehittämiseen. **Vastaaminen vie aikaasi vain noin 5 minuuttia.**

Haluamme saada tietoa perheiden kokemuksista. Saatua tietoa hyödynnetään kehitettäessä yhdenvertaisia palveluita koko Pohjois- Pohjanmaan hyvinvointialueella. Kokemuksesi on meille erittäin tärkeä.

Ohjeet kyselyn täyttämiseen:

- Kysely on tarkoitettu alle 18-vuotiaiden lasten ja nuorten huoltajille
- Jos sinulla on useita kohderyhmään kuuluvia lapsia, vastaa kyselyyn vain yhden lapsen osalta
- Jos valitset vastausvaihtoehdon "**muu**" huomaathan, että voit tarkentaa vastaustasi tekstiruutuun
- Vastaat kyselyyn anonyymina eli et ole tunnistettavissa

Kiitos kun olet osaltasi auttamassa tärkeässä työssä!

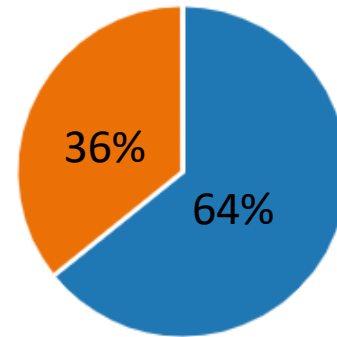
Kyselyn on laatinut POPsote/ Tulevaisuuden sote-keskus –hankkeen
Lapset, nuoret ja perheet –kehittämishankkeen nepsykoordinaattorit:
Anu Ounaslehto, Mirva Karppinen ja Eeva Kallio

*Lisätietoa nepsy-piirteistä: <https://naenepsy.fi/tietoa/tietoa-kaikille-nepsyille/>

4. Onko lapsellasi neuropsykiatrinen diagnoosi: ADHD/ADD, Autismikirjon häiriö, Touretten oireyhtymä, tunne- ja käytöshäiriö, oppimisvaikeudet tai kehityksellinen kielihäiriö?

[Lisätietoja](#)

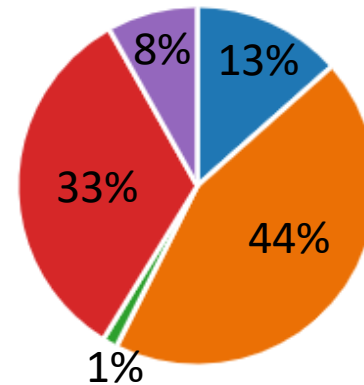
● Kyllä	1137
● Ei diagnoosia, mutta arjessa haa...	632
● Muu	1

10. Jos lapsesi on saanut diagnoosin, miten se on vaikuttanut lapsesi saamaan tukeen?

[Lisätietoja](#)

● Ei ole vaikuttanut	193
● Tukitoimet ovat lisääntyneet	631
● Tukitoimet ovat vähentyneet	19
● Tukitoimet ovat kohdentuneet p...	475
● Muu	117

Avoimia vastauksia diagnosoinnista

"loppuvuoden lapsi ja vielä poika"... mitä sillä on väliä, jos apua ja vinkkejä tarvitaan. Ja miksi pitäisi odottaa jotakin tiettyä kehittymistä, jos monessa muussa osa-alueessa on selvästi havaittavissa viivästymää tai lapsen arkea hankaloittavaa asiaa.

Ainut asia mikä diagnoosin saamista vei eteenpäin oli se että lapsella sama opettaja 1lk-4lk, joka oppi tuntemaan vuosien aikana lapsen ja tietää mikä asia olisi pitänyt kehittyä/oppia vuosien saatossa jos se olisi mahd."

"Yksikään taho ei tunnu kantavan viimeistä vastuuta nepsy-lasten ongelmista kouluympäristössä. Koulu hakee ensisijaisesti syytä haasteille kotioiloista ilman minkäänlaista faktaa. Se aiheuttaa valitettavasti luottamuspulaa koulun ja kodin välillä. vaikka kuinka yrittäisi vanhempiana ymmärtää systeemiä ja byrokratiaa asian taustalla ja sitä tosiasiaa, että joskus se syy valitettavasti myös on todellinen. Ja kun pitkän ja piinaavan prosessin jälkeen koti olojen todetaan olevan kunnossa, painostetaan vanhempia painostamaan terveydenhuoltoa diagnoosin saamiseksi, joka on ilmeisesti ainoa keino saada resursseja lapsen tukemiseksi, vaikka lain mukaan näin ei tulisi olla."

"Tuki saatiin, mutta diagnosointi kesti yli 4 vuotta ja ehti tuhota lapsen itsetunnon, kaverisuhteet."

"Lapsi meni niin huonoon kuntoon, että apua oli pakko alkaa saamaan. Apua kysyttiin aktiivisesti aikaisemmin, mutta avunsaanti tökkäsi toistuvasti yhteen tahoon/vastaanottavaan henkilöön. Huono vointi -> itsetuhoisuus-> erikoissairaanhoido-> tutkimus jaksolle sairaalaan ja sen jälkeen on ollut helpompi elää kolmen diagnoosin sekä tukien kanssa."

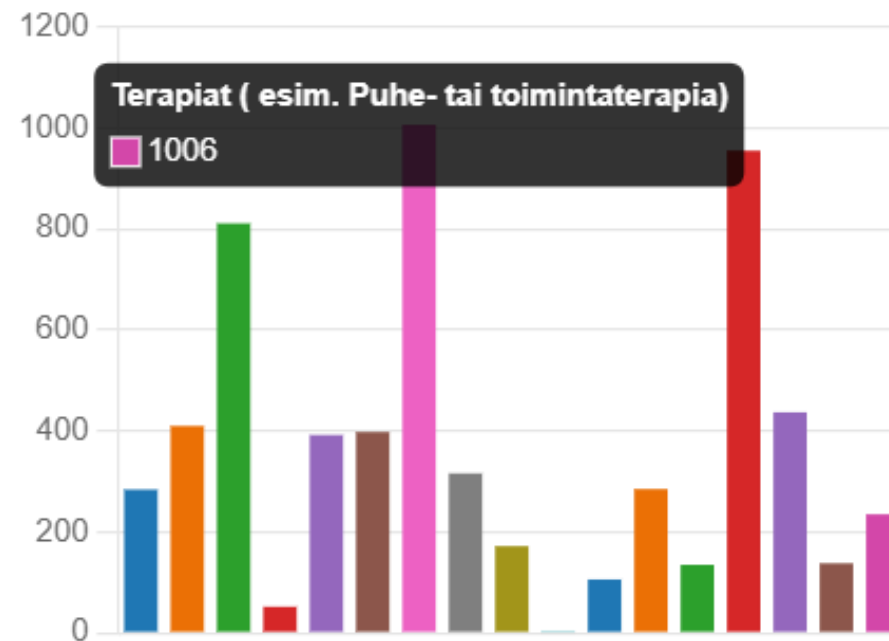
"Meillä on useammalla lapsella diagnoosi ja se ensinnäkään että niitä on alettu edes tutkimaan on ollut valtavan taistelun takana, mikä tuntuu kohtuuttomalle ottaen huomioon näiden perinnöllisyystekijät. Lisäksi tuntuu että kaikki kelan valmennukset yms. vaativat sitä että vanhemmat ovat pois töistä, mikä olisi varmaan ihan ok jos olisi yksi lapsi mutta kun on useampia niin se on täysin mahdotonta."

"Aina seuraava taho jututtaa poikaa ja ilmoittaa, että seuraava taho päättää onko testeille tarvetta. En tiedä mistä tämä pompottelu johtuu, mutta ei ainakaan ole tilanne parantunut tämän vuoden aikana. Tukeahan ei saa ennen kuin testit on tehty ja mahdollinen diagnoosi saatu."

"Diagnoosin saaminen on epäselvä, pitkä ja työläs prosessi. Tukipalvelut hajanaisia, ruuhkaisia ja kukaan ei koordinoi kokonaisuutta tai pidä huolta perheestä. Saa vanhempana olla taistelussa potilasvahinkoilmoitusten avulla, että hoitoa saa. Oireiden täytyy pahentua todella paljon, ennen kuin joku muukin huolestuu. Lastensuojeluilmoitus on ainoa keino saada palveluja, mutta samalla kuntoutus, mt., ja muu terveydenhuolto sakkaa. Ihan levällään koko homma ja saa olla korkeakoulutettu ja sinnikäs vanhempi että asiat jotenkin etenee. Samalla pitää itse pitää sellaista himmeliä kasassa - koulun kanssa yhteistyö ja tukiopetus, toimintaterapia, lastenlääkäri, sosiaalityö, mielenterveyspalvelut yms. Ihan täyspäiväistä koordinointia aikataulujen, yhteydenpitojen, päätösten ja jonotusten suhteen. Voisiko olla joku manageri vai koordinoimaan perheen casea eri tahojen kanssa?"

5. Mistä lapsesi on saanut tukea, kun hänellä on huomattu olevan nepsy-piirteitä?

Neuvola	284
Perheneuvola	410
Peruskoulu	811
Toisen asteen opinnot	52
Kouluterveydenhuolto	392
Terveystieteiden tutkimuskeskus	398
Terapiat (esim. Puhe- tai toimintaterapia)	1006
Sosiaalipalvelut	316
Mielenterveyspalvelut	172
Päihdepalvelut	1
Kolmas sektori (Järjestöt, kuten ...)	106
Perhetyö	285
Vertaistukiryhmät	135
Olen hakenut itse tietoa eri kan...	955
Läheisiltä	437
En ole saanut mistään tukea	138
Muu	235

"Jos et ole saanut mistään tukea, mistä arvelet sen johtuvan?"

"Minua ei uskottu. Neuvola kuittasi kaiken olan kohautuksella ja sosiaalityöntekijät etsivät vikaa äidistä. Psykiatri sanoi että näin pientä lasta diagnosoida(10-vuotias), mutta lääkkeitä olisi pitänyt syödä."

"Tukea on äärimmäisen vaikea saada, vaikka olisi diagnoositkin! Kukaan ei ota koppia, perhettä vaan komennetaan hakemaan apua "muualta", eikä kukaan osaa edes neuvoa mistä... mahtavien nepsyjen potentiaali menee ihan hukkaan :(Vanhemmat uupuu jatkuvaan taisteluun lapsen oikeuksista."

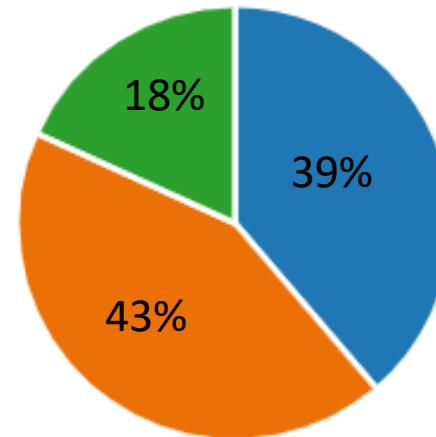
"Avun saaminen alussa oli hyvin vaikeaa. Lapsen häiriökäyttäytyminen peilattiin minun vanhemmuuteeni. Neuvolan ja esikoulun ensimmäinen mielipide oli, että koska lapsella on hankaluuksia käytöksen kanssa se johtuu vain ja ainoastaan kotioloista. Meistä tehtiin jatkuvasti lastensuojeluilmoituksia, jotka puolestaan työllistivät sosiaalityöntekijöitä aiheettomasti. Ainoan avun sain itse ottamalla yhteyttä oyssiin."

"Jokainen taho on ilmaissut syvää huolta ja lisännyt painetta vanhemmille, mutta varsinainen konkreettinen tuki ja tiedonantaminen on puuttunut. Vanhempi joutuu opiskelemaan nepsy-lapsen tukipalvelujen erityisasiantuntijoiksi oman työnkäynnin oheella. Varsinainen hoitopolku puuttuu. Koulussa ei ymmärretty nepsy-lastaa, vaan asiat hoidettiin pakottamalla ja tekemällä lastensuojeluilmoituksia, siihen saakka kunnes saatiin diagnoosi. Tämä aiheutti koko perheelle traumoja. Vaatiiko diagnoosin saaminen lastensuojeluilmoituksen, eikö palveluihin ole normaalia reittiä?"

8. Onko lapsenne saama tuki ollut oikea-aikaista?

[Lisätietoja](#)

	Kyllä	674
	Ei	749
	En osaa sanoa	317

Onko saamanne tuki ollut oikea-aikaista?

”Varhainen tunnistaminen palveluissa ei toiminut, vaikka äitinä epäilin ja toin esiin asiaa jo useita vuosia. Vanhempia ei oikeasti kuulla, he ovat kuitenkin lastensa parhaita asiantuntijoita.”

”Tuki ei ole tullut ollenkaan ajoissa. Ongelmat kasautuvat ja kumuloituvat, kun niihin ei ole mitään apua saatavilla. Osa kouluista on täysi kykenemättömiä ja haluttomia puuttumaan. Meillä oireilua kesti noin kolme vuotta, ennen kuin tilanne eskaloitui pahaksi, ja senkin jälkeen jouduin apua hakemaan päivittäin kolmen viikon ajan. Soitin aivan kaikkialle ja lopulta apukanavat avautuivat OYS:n nuorisopsykiatrisen osasto jakson kautta. Tämä on ehdottomasti aivan liian myöhään ja aivan liian kallis reitti.”

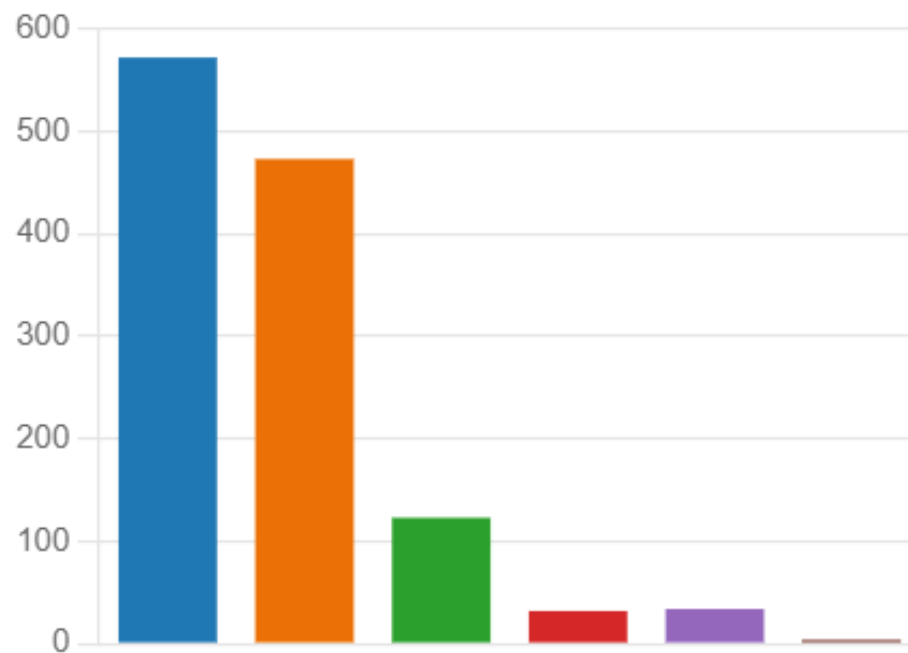
”Koulun opettaja ei näe lapsen haasteita ja hänen seulontakaavakkeissa ei näy mitään ongelmia, jolloin näyttää siltä että ongelmia ei ole. Samalla opettaja kuitenkin viestii kotiin koulussa näkyvistä haasteista. Viime vuonna kouluterveydenhoitaja jätti pisteyttämättä nepsyseulat kokonaan kun opettaja oli kertonut että lapsella ei ole nepsyhaasteita.”

”Minua ei ole otettu tosissaan, vaan minun kuvitellaan ylireagoivan. Olen myös saanut kuulla, että lapsesta tulee kyllä "tolkku", kun kasvatetaan "oikein".”

9. Jos vastasit Ei, missä iässä olisit toivonut tukea lapsellesi?

[Lisätietoja](#)

● Varhaiskasvatusiässä	572
● Alakoulu-iässä	473
● Yläkoulu-iässä	123
● Toisen asteen opinnoissa	32
● Nuoruusiässä	34
● Muu	4

Minkä ikäiselle lapselle olisit toivonut tukea?

"Tutkimuksiin pääseminen on liian hidasta, tulisi aloittaa tarpeeksi varhaisessa vaiheessa jo ennen eskari-ikää tai ihan viimeistään eskarissa jos piirteet ovat näkyvissä ja huolta on."

"Etenkin vauva- ja pikkulapsivaiheessa haasteiden väheksyminen ja kuuntelevan kohtaamisen puuttuminen terveydenhuollossa luo pitkälle kantavan epäluottamuksen. Kouluikäisen kanssa asiat on sujuneet jo paremmin, mutta luottamuksen rakentumisen kannalta 0-5v ikä olisi todella tärkeä. Päälle jää helposti sellainen tunne, että vanhempi joutuu taistelemaan järjestelmää vastaan, jos alkuvaiheessa ei uskota tai vanhempien esiin nostamat haasteet ohitetaan. Myös vanhempien väsymys kumuloituu ja aiheuttaa lisähaasteita vanhemmuuteen ja sitä kautta lapsen hyvinvointiin."

"Lasten pitäisi ehdottomasti saada tukea heti, kun sen tarve huomataan. Tilanne ehtii todella murheelliseksi monissa tapauksissa, kun apua joutuu odottamaan pahimmassa tapauksissa vuosien ajan."

"Kun haasteiden ilmeneminen oli vanhemmille selvää, eivät ammattilaiset ottaneet asiaa aluksi tosissaan. Opettaja oli myös havainnut ongelmat ja oli vanhempien puolella. Sitä vastoin koulupsykologi ensin kyseenalaisti ongelmia ja vielä pahemmin mt vastaanotto kyseenalaisti ongelmat. Vanhempana itkin vastaanotolla, kun en enää jaksanut ilman tukea, ilman apua. Vasta siinä vaiheessa vanhempia alettiin kuuntelemaan. Pitääkö vanhempien taistella voimiensa äärirajoihin, jotta saa apua lapselleen?"

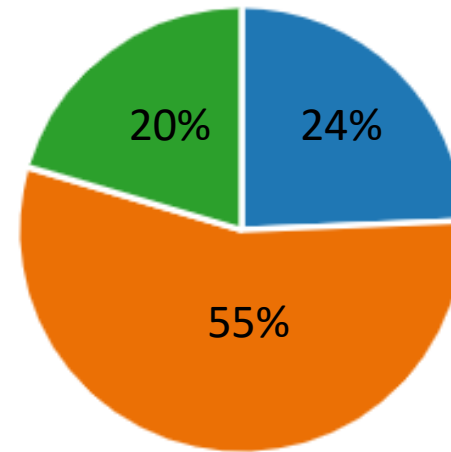
"Adhd on todettu vasta juuri ennen 17v syntymäpäivää. Koko ala- ja yläkoulu on ollut yhtä selviytymistaistelua, eikä kukaan ole ymmärtänyt, mistä ongelmat johtuvat. Lapsi on ollut vain "hankala", "itsekäs", "itseään täynnä" ja "hänen oikeudenmukaisuuden tajunsa on ylikorostunut"."

"Lapseni ei ole saanut mitään terveydenhuollon palveluja, tutkimuksia, lääkityksiä.. häntä on nakeltu jonosta toiseen, käsittämätöntä. Minulla on masentunut, ahdistunut, itsetuhoinen nuori, joka on nyt sijoitettu lastenkotiin osana psykiatrasta hoitoa."

11. Koetko saaneesi riittävästi tukea vanhemmuuteesi sekä omaan jaksamiseesi?

[Lisätietoja](#)

● Kyllä	431
● Ei	977
● En osaa sanoa	362

”Vanhemmuuden tuki”

”Oman lapsen hoito ja käytös ei ole kuormittavaa. Kuormittavaa on, kun lapsen ympäristö ei ymmärrä lasta sekä myös se, että kaikki tuki on monen mutkan takana.”

”Eniten kaipaisi vertaistukea ja matalan kynnyksen tilaisuuksia, esim. keskustelutilaisuuksia. On vaikea löytää kohderyhmää, jossa olisi samantyyppisiä haasteita kuin itsellä.”

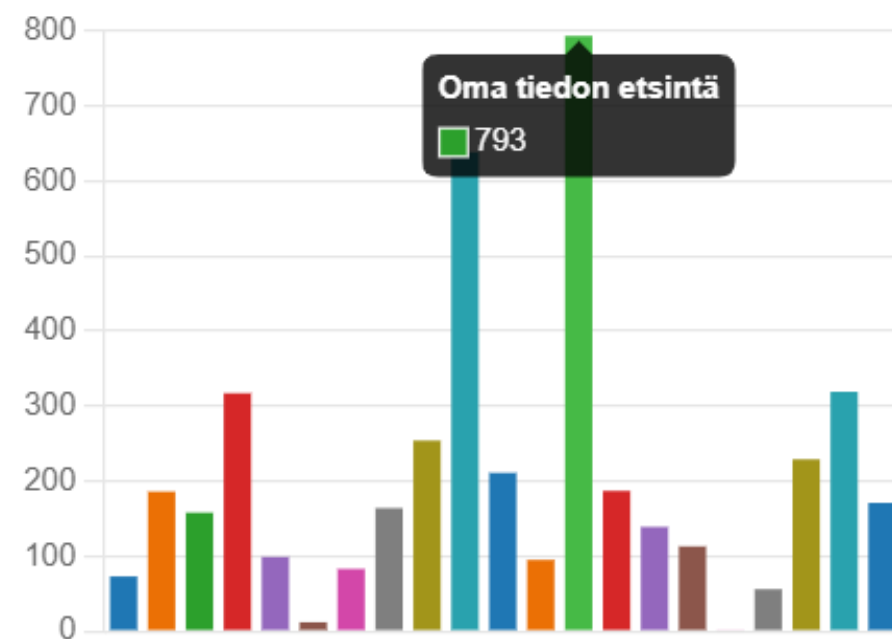
”Osittain tuntuu siltä, että terveydenhuollossa oletetaan vanhempien tietävän kaiken ADHD:stä jo ennen diagnoosin saamista. Toki oireet ovat tutut, mutta muutenhan diagnoosi on uusi. Vanhemmat kantavat ison vastuun lapsen lääkitsemisestä ilman, että lääkkeen vaikutuksista saa kovinkaan kummoista tietämystä.”

”Neuvolassa viivyteltiin liian pitkään että me vanhemmat ehdimme uupua. Väitettiin aina temperamentiksi ja vähäteltiin. Itse piti pysyä tiukkana ja hakea tausta infoa tueksi johon pystyi vetoamaan sitten kun apua VAATI. Prosessi ollut kokoajan todella voimia syövä ja raskas. Tuntuu että apua ei saa vaan siitä pitää taistella. Itse pitää olla paremmin kärryillä asioista entä tavan viranomaiset ovat jotta apua saa. Olen lapselleni tukihenkilö, avustaja, auto kuski terapioihin jopa välillä kuin terapeutti. Sanotaan että vanhempien tehtävä on olla vanhempi ei kuntoutuksen asiantuntija. Nyt asia on päinvastoin. Kaikki tämä vie vanhemmuudelta tilaa ja voimia.”

”Olen ollut jo pelkän arjen hoitamisesta kuormittunut, jonka lisäksi olen äitinä ollut se kaikkien tahojen koollekutsuja, tiedottaja ja yhteyksien/infon ylläpitäjä. Varh.kasv. ja koko peruskoulun henkilöstöllä ei ole ollut tietoa ja ymmärrystä tarpeeksi (yhtä erit. opettajaa ja ohjaajaa lukuun ottamatta). Järkyttäviä kommentteja ja tilanteita olen kokenut vanhempana saati mitä itse lapsi saanut kokea, leimaamista ja ymmärtämättömyyttä haasteista ja kohtaamisissa. Nuoret myös väliinputoajia, jos vanhemmat ei enää jaksa tai ole keinoja. Matalankynnyksen apua ja valmennusta pitäisi olla saatavilla. Paljon olisi asiaa ja puhuttavaa asian tiimoilta.”

12. Minkälainen tuki on auttanut sinua huoltajana?

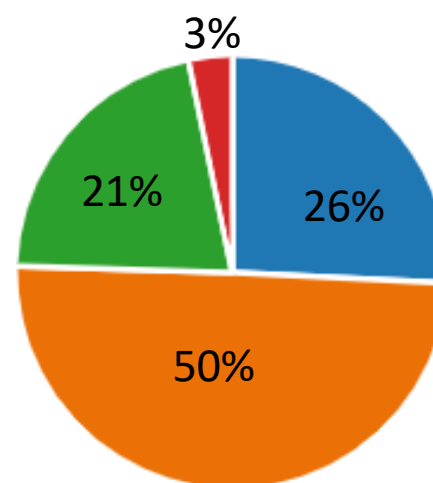
Neuvolan tuki	73	Perhetyö	187
Perheneuvolan tuki	186	Sosiaalityö	139
Varhaiskasvatuksen tuki	158	Mielenterveyspalvelut	113
Ala-koulusta saatu tuki	317	Päihdepalvelut	2
Ylä-koulusta saatu tuki	99	Nepsyvalmentaja	56
Toisen asteen opinnoista saatu t...	12	Kuntoutus, sopeutumis- ja valm...	229
Kouluterveydenhuollon tuki	83	En ole saanut tukea	319
Terveystuella tuki	164	Muu	171
Vertaistukiryhmät	254		
Läheisten / verkostojen tuki	638		
Keskusteluapu	211		
Verkossa järjestetty koulutus/ ne...	95		
Oma tiedon etsintä	793		

14. Hakiessani tukea lapseni nepsy- piirteisiin, työntekijöiden välinen yhteistyö on näyttäytynyt minulle:

[Lisätietoja](#)

● Toimivana	427
● Osittain toimivana	823
● Ei toimivana	352
● Muu	54

”Työntekijöiden välinen yhteistyö”

”Eri ammattilaisten välinen yhteistyö ei toimi lainkaan. Koulu-sosiaalitoimisto-poliklinikka-terapeutti, kukaan ei tiedä toisistaan mitään eivätkä suostu yhteispalaverihin. Tulos on se, että perhettä pompotellaan paikasta toiseen ja muka autetaan. Todellisuudessa perhe jää selviämään yksin.”

”Nepsylapsia on karkeasti arvioiden viidennes koko oppilasaineksesta. Se tarkoittaa, että viidennes lapsista on koko ajan tuen tarpeessa. Resurssit eivät todellakaan riitä. Pitäisi lähteä miettimään, miten koko koulujärjestelmää muutetaan sellaiseen suuntaan, että tuen tarvetta ei ole. Että koko perusopetus ja vaatimustaso on sellainen, ettei tarvita koko ajan ylimääräistä työtä kaikkien pitämiseksi mukana. Suurimpia ongelmia on itseohjautuvuuden vaatiminen jo alakouluikäisiltä, struktuurin puute ja normaalista lukujärjestyksestä poikkeava erikoisohjelma.”

”Nepsyperheiden tuetta jääminen tulee johtamaan isoihin kustannuksiin tulevaisuudessa. Johtaa siihen että vanhemmat menettävät terveytensä ja työkykynsä ja lapset syrjäytyvät ja saavat aikuisena mielenterveysongelmia.”

”Eri viranomaiset/tahot eivät keskustele keskenään. Kaikki lähtee aina täysin nollasta uudessa paikassa-turhauttavaa ja lisää vanhempien rasitusta. Myös vanhempien syyllistämistä päiväkodissa ja neuvolassa.”

”Toivoisin jalkautumista koteihin arvioita tehdessä ja myös tiivistä yhteistyötä perhetyön ja kotipalvelun kanssa. Perhetyö on mukana lapsen arjessa ja on siksi paras asiantuntija vanhempien lisäksi. On jäänyt fiilis, että eri instanssit kokevat arvovaltatappiota, jos perhetyöntekijä tietää lapsesta enemmän, kuin 1-2krt tavannut korkeamman tittelin omaava ammattihenkilö. Saati, jos vanhempi tunnistaa oman lapsensa oireilun ilman, että sitä sairaanhoitaja/lääkäri on ensin sanonut. Vaatii erityislapsen vanhempana älyttömästi ylimääräisiä voimavaroja taistella lapsen ja perheen oikeuksien puolesta tutkimuksiin ja erilaisiin tukitoimiin ym. Ammattilaisten pitäisi ymmärtää, että pelkästään arki nepsylapsen kanssa on tosi kuormittavaa! Siihen päälle vielä työn yhteensovittaminen ja kaikki lääkäri/terapia/tutkimuskäynnit. ”

"Kiitokset"

"Olen saanut tukea ja "kuuntelevia korvia" koululta, opettajalta ja erityisopettajalta. ISO kiitos heille siitä."

"Ylivieskassa on aika hyvin tilanne parantunut siitä mitä se oli n 10v sitten kun vanhin nepsy-lapsemme alkoi oireilemaan enemmän."

"Olen tyytyväinen saamaamme tukeen. Keskusteluissa olen huomannut, että tuen saaminen vaihtelee paljon ja joillakin menee kauan, että he pääsevät tuen piiriin, jos pääsevät ollenkaan. Toivoisin terveydenhuollolta tasalaatuisuutta tässä asiassa."

"Oys:n osasto 53:sta pitäisi kaikkien muidenkin tahojen ottaa mallia! Siellä nähdään vanhemmat ja perhe niin kuin kuuluukin. Sieltä ollaan saatu apua ja olen heille paljon kiitollinen! "

"Ylivieskassa lasten nepsy-jutut ovat olleet tosi hyvällä meidän perheen näkökulmasta. Kun kuopus esim. tarvi tukea mielialan ja nepsy-haasteiden takia meitä oli yhdessä palaverissa minä, ope, koulunkäynninohjaaja, erityisope, koulupsyykkari, kuraattori ja nepsy-valmentaja. Oon erittäin onnellinen, et asutaan just Ykassa, mitä tulee nepsy-juttuihin."

”Kehitettävä SELKEÄ hoitopolku vanhemmille tiedoksi siitä, kun he ensimmäisen kerran hakevat apua lapsen haasteisiin. Koulutusta lisättävä sekä varhaiskasvatuksen että neuvoloiden henkilökunnalle, tukea tarjottava heti ensimmäisestä avunpyynnöstä alkaen. Ei niin, että he ketkä jaksavat taistella lapselle tukea ja apua saadakseen, vaan niin että huoli otetaan heti vakavasti ja kerrotaan millaista apua ja tukea on saatavilla. Ei niin, että vanhemmat etsivät itse tietoa ja tukea vuosikaudet ja yrittävät selviytyä. Kun lapsi saa heti tukea varhaiskasvatukseen, hänen kasvunsa ja kehityksensä saa paremmat eväät. Eli koulutusta lisättävä ammattilaisille ja tukea tarjottava vanhemmille heti, oli taho sitten neuvola, varhaiskasvatus, tai koulu.”

Yhteenveto:

- varhaisen tuen merkitys korostuu
- ennaltaehkäisevyys ja matalankynnyksen palvelut
- resurssit ja niiden kohdentaminen
- mitkä keinot eivät maksa mitään?
- ammattilaiset ja perheet tekevät parhaansa niillä tiedoilla, taidoilla ja resursseilla mitä heillä tällä hetkellä on, miten autamme heitä luomaan parempaa arkea?

Kysely ammattilaisille, jotka kohtaavat työssään nepsy- piirteisiä asiakkaita

Vastauksia 924

Kysely ammattilaisille, jotka kohtaavat työssään nepsy-piirteisiä asiakkaita

Tällä kyselyllä kartoitamme ammattilaisten neuropsykiatrasta (nepsy*) osaamista, kokemusta, koulutustarvetta ja kehittämideoita. Vastaamalla tähän kyselyyn pääset vaikuttamaan työelämän kehittämiseen, sekä nepsy-piirteisen tai jo diagnoosin saaneen lapsen, nuoren tai perheen palveluiden kehittämiseen.

Vastaaminen vie aikaasi vain noin 5 minuuttia.

Haluamme saada tietoa ammattilaisten kokemuksista. Saatua tietoa hyödynnetään kehitettäessä toimivia käytänteitä sekä toimintamalleja ammattilaisille ja yhdenvertaisia palveluita koko Pohjois- Pohjanmaan hyvinvointialueella. Kokemuksesi on meille erittäin tärkeä!

Ohjeet kyselyn täyttämiseen:

- Kysely on tarkoitettu kaikille lasten ja nuorten ja perheiden kanssa työskenteleville
- Jos valitset vastausvaihtoehdon "**muu**" huomaathan, että voit tarkentaa vastaustasi tekstiruutuun
- Vastaat kyselyyn anonyymina eli et ole tunnistettavissa

Kiitos kun olet osaltasi auttamassa tärkeässä työssä!

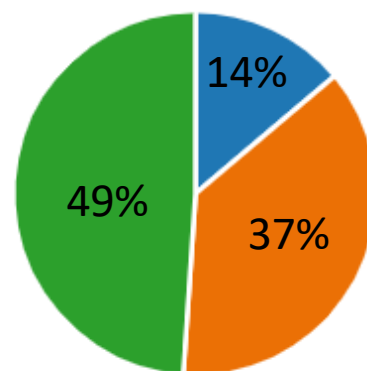
Kyselyn on laatinut POPsote/ Tulevaisuuden sote-keskus –hankkeen
Lapset, nuoret ja perheet –kehittämishankkeen nepsykoordinaattorit:

4. Onko nepsy-piirteisen lapsen tai nuoren palvelupolku sinulle selkeä?

[Lisätietoja](#)

 Oivallukset

	Kyllä	128
	Ei	344
	Osittain	452

5. Onko sinulla nepsy-osaamista/koulutusta?

Lisätietoja

Ei	84
Ei, mutta haluaisin koulutusta	334
Kyllä, nepsyvalmentaja- koulutus	62
Kyllä, mini/ lyhyt-nepsykoulutus	72
Kyllä, työpaikalla tarjottu koulutus	143
Kyllä, tutkintoon sisältyvä koulutus	165
Kyllä, itse hankittua osaamista	269
Muu	73

6. Jos sinulla on nepsy-osaamista/koulutusta, miten hyödynnät sitä työssäsi?

En mitenkään	51
Jaan osaamista työyhteisössä	216
Hyödynnän sitä omassa työkuv...	514
Nepsy-piirteiset asiakkaat ohjat...	82
Teen nepsyvalmennuksia	7
Muu	56

7. Jos et käytä nepsy-osaamista työssäsi, miksi se jää hyödyntämättä?

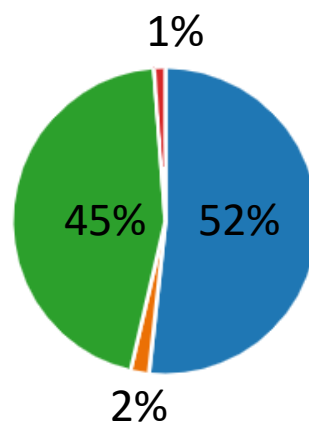
Asiaa ei pidetä tärkeänä työyhte...	15
En ole motivoitunut nepsy-työs...	3
En saa erillistä korvausta osaami...	43
En koe koulutuksesta huolimatt...	84
En tarvitse nepsy-osaamista työ...	4
En saa tukea esihenkilöltä/johdo...	19
Minulle ei ole varattu työaikaa si...	66
Nepsy-työskentelyn kehittämise...	92
Nepsy-aihe on haastavaa ottaa ...	10
Muu	39

3. Koetko tunnistavasi nepsy-piirteet asiakkaissasi?

Lisätietoja

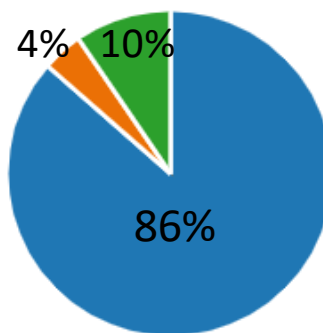
● Kyllä	478
● En	18
● Osittain	417
● En osaa sanoa	11

8. Tarvitsetko lisäosaamista työskentelyyn nepsy-piirteisten lasten tai nuorten kanssa?

Lisätietoja

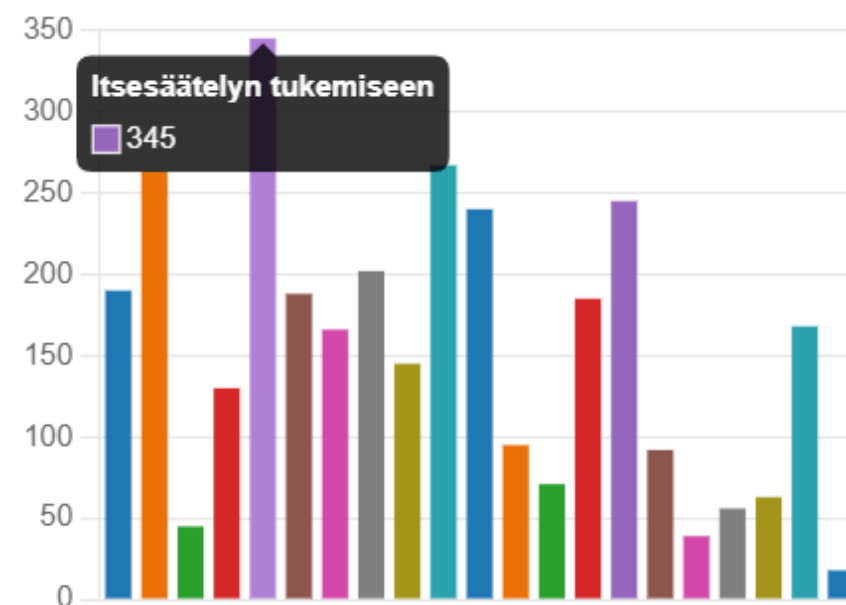
● Kyllä	799
● En	37
● En osaa sanoa	88

9. Jos vastasit kyllä: millaista osaamista?

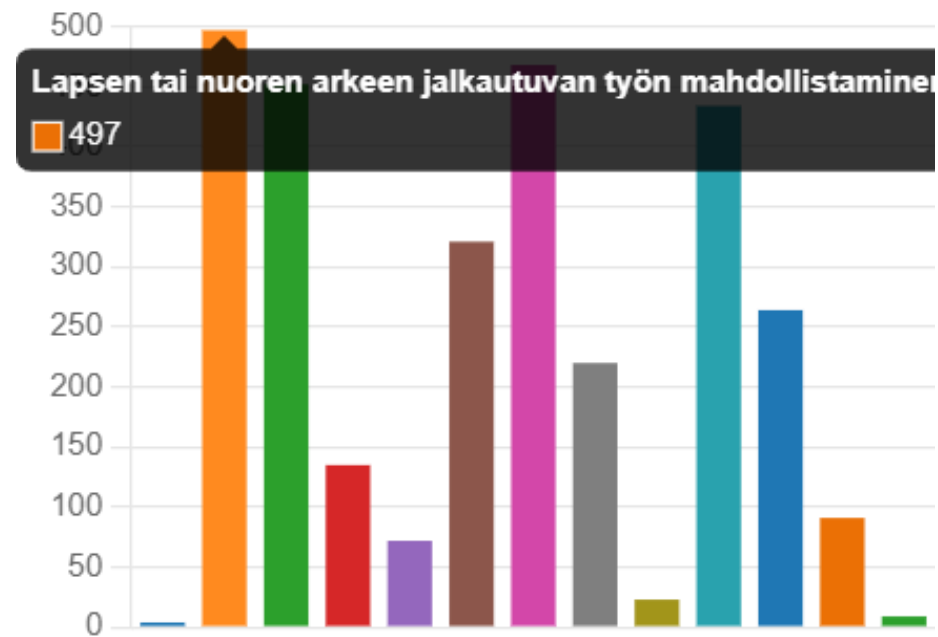
Lisätietoja

● Aistitoimintoihin liittyviin erityis...	190	● Palvelupolun selkeytymiseen	245
● Arjen tukemiseen	263	● Perustietoa neuropsykiatrisista h...	92
● Diagnostiikkaan ja lääkehoitoon	45	● Rauhoittumiseen ja nukkumiseen	39
● Hyvän huomaamiseen (Positiivin...	130	● Syömiseen liittyvät erityispiirteet	56
● Itsesäätelyn tukemiseen	345	● Yhteistyöhön huoltajien kanssa	63
● Kaveritaitojen tukemiseen	188	● Kaikkiin edellä mainittuihin osa-...	168
● Koulunkäynnin tukemiseen	166	● Muu	18
● Nepsy-piirteiden tunnistamiseen	202		
● Nepsy-piirteisen kohtaamiseen	145		
● Tietoa palveluista joihin asiakka...	267		
● Toiminnanohjauksen tukemiseen	240		
● Toimintaympäristön huomioimis...	95		
● Tuen välineiden käyttöön (Kuvat...	71		
● Tunnetaitojen tukemiseen	185		

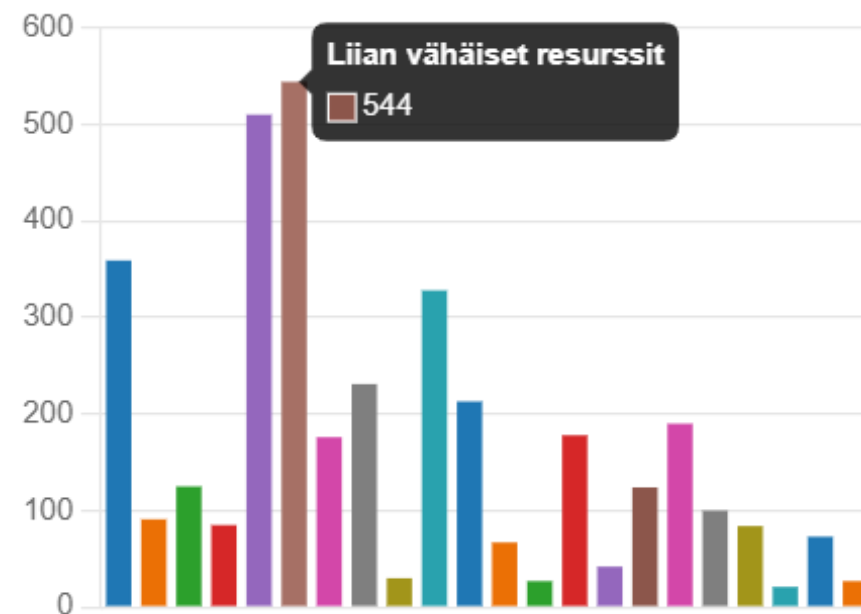
11. Miten eri ammattihenkilöiden yhteistyötä tulisi kehittää nepsy-piirteisten lasten ja nuorten auttamiseksi?

● Ei mitenkään	4
● Lapsen tai nuoren arkeen jalkau...	497
● Luomalla nepsytiimi/ nepsy-vast...	452
● Mahdollistamalla kokoontumine...	135
● Mahdollistamalla kokoontumine...	72
● Kuntoutussuunnitelman tekemi...	321
● Tiedon kulku perheen kanssa ty...	468
● Toisen ammattihenkilön konsult...	220
● Vahvistamalla seurakuntien ja jä...	23
● Yhtenäisten toimintamallien luo...	434
● Yhteinen tietokanta (Josta kaikki...	264
● Yli kuntarajojen tapahtuvan yhte...	91
● Muu	9

12. Miksi mielestäsi perheet eivät ole saaneet tarvitsemaansa tukea?

● Ammattilaisten liian vähäinen os...	359	● Toimimaton yhteistyö huoltajien...	42
● Asiakkaan hoidon seurannan pu...	91	● Työntekijöiden vaihtuvuus	124
● En osaa sanoa	125	● Varhaista tukea ei ole saanut riit...	190
● Kuntakohtaiset erot tutkimuksissa	85	● Vanhemmuuden tuen riittämätt...	100
● Liian pitkät jonotusajat (tarvittav...	510	● Vanhemman omat nepsy-piirteet	84
● Liian vähäiset resurssit	544	● Viestinnän ja tiedottamisen ong...	21
● Moniammatillisen yhteistyön toi...	176	● Ymmärryksen puute	73
● Nepsy-piirteitä ei ole tunnistettu	231	● Muu	27
● Omatyöntekijä-toimintamallin t...	30		
● Palvelupolku on epäselvä	328		
● Perheen tilannetta ei huomioida...	213		
● Perheet saavat tukea/apua vasta...	67		
● Puheeksiotto on hankalaa	27		
● Puuttuva tuki jonotusvaiheessa (...)	178		

Millaisia hyviä ideoita tai toimivia käytäntöjä olet huomannut käytettävän nepsy-piirteisten lasten, nuorten ja perheiden auttamiseksi?

"Nepsy-tiimit, nepsy-vastaava työyhteisössä, nepsy-valmentajan konsultaatiomahdollisuus, nepsy-valmennuksen mahdollistaminen asiakkaalle varhaisessa vaiheessa ilman diagnoosia."

"Nepsy-valmentajien kouluttaminen kaikkiin niihin ympäristöihin, joissa lapsia ja nuoria on, sekä heidän asiantuntijuutensa hyödyntäminen varhaisessa vaiheessa."

"Vertaistukiryhmät, erityiskoulut, joissa huomioidaan lapsen/nuoren kehityspolku ja annetaan aikaa lapselle/nuorelle kehittyä ja edetä opinnoissaan omaa tahtia."

"Olennaista on aina perehtyminen kunkin lapsen/nuoren tilanteeseen, avoin yhteistyö ja keskustelu kodin/koulun välillä."

"Varhainen tunnistaminen ja tuki alkaen lastenneuvolasta."

"Asioista suoraan puhuminen, tiivis seuranta ja avoin yhteydenpito. Myös lasta ja nuorta tulee kuunnella ja kysyä hänen mielipiteitään. Ei kannata tarjota sellaista tukea, jota ei tarvita."

"Nepsy-valmentajien kouluttaminen kaikkiin niihin toimintaympäristöihin joissa lapsia ja nuoria on, sekä heidän asiantuntijuutensa hyödyntäminen varhaisessa vaiheessa."

Kiitos!

Anu Ounaslehto

Nepsykoordinaattori

Rannikkoseutu

ounaslehto.anu@gmail.com

0503394913

Eeva Kallio

Nepsykoordinaattori

Oulun eteläinen

Mirva Karppinen

Nepsykoordinaattori

Lakeus

karppinenmirva@gmail.com

0451286229